

Den ensomme vandrer.

Jeg er en ensom vandrer langt vekk
 fra hjemmets kjære strand, min skjebne
 kün jeg klandrer at jeg har intet fedreland.

Jeg er en ensom vandrer så vemodig er
 min sang. Hvis alting seg forandrer, får
 jeg se mitt hjem engang. Der hvor
 elven strømmer, dit går mine drømmer,
 og ~~med~~ mitt barndomshjem jeg sterner frem.

Jeg er en ensom vandrer, langt vekk fra
 hjemmets kjære strand, min skjebne kün jeg
 klandrer jeg har intet fedreland.

8-2-1945